

[Holstein.]

Produktionens Billiggørelse! Hvem vil ikke underskrive paa, at Produktionens Billiggørelse er et i høj Grad attraaværdigt Formaal? Men det er det til alle Tider, under alle Forhold. Det er det ogsaa under en Højkonjunktur, det er det ogsaa under et blomstrende Erhvervsliv, under Velstand, saavel som det er det nu. Det er det under alle Forhold. Kan man billigere Produktionen, ja, saa meget bedre. Er der et eneste Grundprincip, er der et eneste Synspunkt i den stadig skiftende national-økonomiske Videnskab, som staar fast, saa er det det, at Produktionens Billiggørelse er et attraaværdigt økonomisk Maal.

Men man kommer blot ikke et Skridt videre ved i den nuværende Krisesituation blot at raabe: Produktionens Billiggørelse! fra Regeringens Side. Og det mærkelige er, at det kun er, naar Regeringen taler Industripolitik, at den siger Produktionens Billiggørelse. Naar den taler Landbrugspolitik, hører vi ikke ret meget om Produktionens Billiggørelse.

Jeg har tilladt mig, da jeg havde Ordet første Gang under Finanslovbehandlingen, at opstille 3 ledende Synspunkter med Hensyn til Landbrugskrisen i Øjeblikket, og disse 3 Theses er jeg rede til at forsvare naar som helst og overfor hvem som helst.

Den ene er den, at en væsentlig Aarsag til den nuværende Landbrugskrise er Overkapitalisering og Overprioritering — ganske det samme, som Landbrugets Mænd bebrejder Industrien. Den anden Thesis er den, at Landbrugets Driftsøkonomi gennemgaaende ikke er saa rentabel og hensigtsmæssig, som den kunde være — ganske det samme, som Venstres Agrarledere bebrejder Industrien. Og endelig for det tredje, at det danske Landbrug som Følge af det usædvanlige Fald i Priserne paa det Verdensmarked, hvor Landbruget er saa stolt af at kunne konkurrere, har bevirket, at det for Landbruget, maaske skarpere end for noget andet Erhverv, stiller sig som et Alternativ: enten maa Produktionen indskrænkes, eller ogsaa maa den billigøres. Men blot at sige: vi skal bare blive ved at producere saa meget som muligt, selv om det er paa urentable Vilkaar, det er virkelig et daarligt Løsen at give det danske Landbrug i den nuværende Situation.

Jeg tror, at den Kritik og de Anker, jeg har fremsat med Hensyn til Landbruget, har været fuldkommen berettigede. Jeg kan stille til den højtærede Statsministers Disposition et saa at sige ubegrænset Materiale til Belysning af, hvorledes Land-

brugets egne Organisationer og ledende Mænd ser paa Situationen, naar de taler Landbrug sagligt indbyrdes. Men saa snart Landbrugets Mænd kommer herop eller ud paa Vælgermøder og taler Politik, ja, saa har Fløjten en helt anden Lyd.

Jeg har navnlig gjort opmærksom paa to Punkter forrige Gang. Det ene var, i hvilken Grad det danske Landbrugs Marker er urene, i hvilken Grad vore Lavbundsarealer trænger til Afvanding og rationel Dræning, og i hvilken Grad der mange Steder trænges til Kalkning. Jeg skal blot tillade mig at henvise den højtærede Landbrugsminister og det ærede Medlem Hr. Pinstrup og deres Meningsfæller til „Sjællands Stifts Landbrugstidende“, som — jeg tror i sidste Nummer — har en ledende Artikel om Spørgsmaalet, som falder ganske i Traad med den Kritik, jeg har fremsat.

Min Kritik er jo overhovedet ikke noget, jeg har fundet paa, for jeg giver mig aldeles ikke ud for at være landbrugskyndig, som den højtærede Statsminister og det ærede Medlem Hr. Pinstrup er det. Men jeg hører kyndige Landmænd tale, og jeg kan den lille Tabel, jeg kan det, man kalder stave og lægge sammen, og det er forbløffende, hvor langt man kan komme i Politik ved Hjælp af den lille Tabel og den almindelige menneskelige Evne til at stave og lægge sammen. Men det er ikke alle Politikere, navnlig ikke alle Venstrepolitikere, der synes at benytte disse Midler.

Med Hensyn til Kvægbruget tillod jeg mig ogsaa at fremsætte en Kritik. Jeg maa maaske med Formandens Tilladelse, da min Kritik har vakt saa stærk Forargelse i venstrepolitiske Agrarkredse, have Lov til ganske kort at gengive nogle Udtalelser fra Vestlollands Landboforenings Møde i afvigte Februar Maaned, hvor en kendt tidligere Konsulent ved de lollandske Landboforeninger, Engel, som nu, saa vidt jeg ved, er ansat ved Sukkerfabrikkerne, holdt et indledende Foredrag.

Konsulent Engel indledede med at omtale den daarlige økonomiske Balance i Landbruget i Øjeblikket. Paa Vestlolland kneb det i særlig Grad med at faa Kvægholdet til at svare sig. Konsulent Frydenlund havde jo i Fjor paa Grundlag af et Foredrag af Forstander Rasmussen, Næsgaard, paapeget, at der var et Underskud paa 51 Kr. pr. Ko, skønt Smørprisen paa det Tidspunkt var 3 Kr. 50 Ø. Men der var altsaa ikke af Koen betalt noget for det hjemmeavlede Grovfoder. Der havde været en stærk Modstand mod Dethlef Jürgensen i sin Tid, da han gjorde opmærksom paa, at